

Міністерство освіти і науки України
Таврійський національний університет імені В. І.
Вернадського Навчально-науковий інститут філології та
журналістики

Кафедра журналістики

Кваліфікаційна робота

**Авторський журналістський проект: Блог «Doppelgänger»:
журналістські архіви, історії минулого.**

Месутової Каріни Емінівни,

студентки IV курсу, групи 061-206

спеціальність: 061 Журналістика

ступінь вищої освіти: БАКАЛАВР

Науковий керівник:

Досенко Анжеліка Костянтинівна,

кандидат наук із соціальних комунікацій,
доцент

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії: _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

Київ – 2024

ЗМІСТ

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	3
1.1. Обґрунтування проєкту.....	3
1.2. Теоретична база.....	7
1.3. Мета й завдання роботи.....	9
1.4. Джерела фактів.....	10
1.5. Технічні і програмні засоби.....	11
1.6. Сфера застосування.....	12
1.7. Структура продукту.....	13
2. СПЕЦИФІКАЦІЯ.....	15
2.1. Зображення.....	15
2.2. Підтекст.....	16
ВИСНОВКИ.....	17
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	19
ДОДАТКИ.....	22
АНОТАЦІЯ.....	45

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1. Обґрунтування проєкту

Актуальність дослідження поширення кримінальних справ та створення журналу про "True Crime" полягає у зростанні кримінальної активності, яка є глобальною проблемою, вона вимагає системного аналізу та ефективних стратегій протидії. Також, інформація про різноманітні види злочинності, їхні механізми та причини є важливою для розробки поліції та кримінально-правової політики. Створення журналу про "True Crime" дозволить збирати та аналізувати актуальні дані про злочинні події, а також запропонувати наукові розвідки та рекомендації для покращення кримінальної ситуації. Такий журнал стане важливим інструментом для науковців, правоохоронних органів, політиків та громадськості в цілому, сприяючи більш ефективній боротьбі зі злочинністю та забезпеченню безпеки громадян.

«За даними Головного статистичного управління МВС України за останні роки кількість скоєних серійних вбивств значно зросла не тільки в Україні, а у всьому світі. Якщо ж звернутися до історії, то серійні вбивці з'являлися із закономірною регулярністю у всіх країнах за всіх часів і при всіх режимах» [1, с. 94].

Історія завжди мала значення, а деякі її таємниці досі залишаються нерозгаданими й загубленими. І оскільки історія циклічна, а людство часто діє за вже створеними шаблонами та патернами, будь-яка подія минулого завжди буде корисною в сьогоденні. Відповідно, історія хоч і зберігає в собі пам'ять минулого, але завжди актуальна в сьогоденні. Мій проєкт спрямований насамперед на те, щоб убезпечити себе в майбутньому та на

огляд людей із садистськими нахилами, на їхні методи.

Для реалізації творчого проєкту обрано ефективний формат подання матеріалу – диджитал-журнал та телеграм-канал. Поширення інформації через диджитал-журнал та телеграм канал забезпечує швидкий та простий доступ до інформації для широкого кола аудиторії, оскільки цифрові платформи широко поширені та доступні практично для кожного користувача з доступом до Інтернету.

«На відміну від газет, спрямованих на оперативну інформацію, журнали дають змогу більш детально й за більш значні терміни охопити події сучасного суспільного, політичного, культурного та наукового життя, вміщують обширні наукові статті, художні твори великого обсягу» [10, с. 239].

Новизна створення крос-медіа (диджитал журналів та телеграм каналів) полягає в їхній здатності швидко та ефективно поширювати інформацію про кримінальну ситуацію та події. Цифрові платформи дозволяють оперативно реагувати на нові випадки злочинності, надавати важливу інформацію громадськості та правоохоронним органам, а також сприяють активній взаємодії з аудиторією через коментарі та обговорення. Крім того, цифрові журнали та телеграм канали можуть використовувати інноваційні підходи до представлення інформації, такі як візуалізація даних, мультимедійні матеріали та інтерактивні елементи, що забезпечують більш привабливий та ефективний спосіб сприйняття інформації. Такий підхід дозволяє підвищити зацікавленість аудиторії та покращити її засвоєння матеріалу, що важливо для ефективної комунікації про кримінальну ситуацію та сприяє підвищенню рівня обізнаності та безпеки громадян.

Аналіз інформаційного ринку підтвердив, що в сучасному світі проблема кримінальності стає все більш актуальною, особливо в контексті

країн, які переживають період соціальних та політичних змін, як Україна. Дослідження кримінальних подій та їх впливу на суспільство є важливим для розуміння та ефективного управління цим явищем.

Відеоформат дозволяє використовувати різноманітні методи дослідження, такі як аналіз новинних матеріалів, інтерв'ю з експертами, аналіз статистичних даних та інші, що дозволяє отримати комплексне уявлення про кримінальну ситуацію. Результати дослідження, проведеного у рамках проєкту, можуть бути корисними для різних сфер суспільства, включаючи правоохоронні органи, громадські організації та наукові установи, допомагаючи їм приймати поінформовані рішення щодо протидії злочинності.

Наприклад, новини інформаційного агентства **"Суспільне"** вказує на його високий рівень об'єктивності та дотримання журналістських стандартів у висвітленні подій цієї сфери.

В матеріалах агентства часто зустрічаються аналіз причин та наслідків кримінальних подій, де журналісти намагаються розкрити глибинні причини подій та їх вплив на суспільство.

"Суспільне" активно залучає громадську думку через соціальні мережі та коментарі, що сприяє залученню уваги до проблем кримінальної ситуації та обговоренню можливих шляхів її вирішення. Кримінальні новини інформаційного агентства **"ТСН"** має високу активність у висвітленні подій кримінальної сфери.

"ТСН" часто надає детальні та об'єктивні звіти про кримінальні події, включаючи злочини, розслідування та судові процеси.

Журналісти намагаються подати повну картину справи, включаючи факти, коментарі експертів та свідків, щоб допомогти глядачам розуміти контекст та наслідки кримінальних подій. Крім того, **"ТСН"** активно використовує відео та фотоматеріали для візуалізації подій, що дозволяє

глядачам краще уявити собі те, що сталося. Цей підхід допомагає підвищити громадську свідомість щодо кримінальної ситуації в країні та сприяє розумінню важливості правопорядку та безпеки в суспільстві.

А ось інформаційне агентство “Ukr.net” відображає схильність до широкого покриття різноманітних кримінальних подій, що відбуваються у різних регіонах України. Вони активно висвітлюють події різного рівня складності та серйозності, починаючи від малозначних інцидентів до серйозних злочинів та корупційних схем. Однак варто зазначити, що “Ukr.net” часто використовує сенсаційний підхід у висвітленні кримінальних новин, акцентуючи на скандальних деталях та візуалізації подій, що може вплинути на сприйняття аудиторією та підвищити її зацікавленість.

Такий підхід може викликати обґрунтовані питання щодо об'єктивності та етичності висвітлення кримінальних справ.

Отже, журнали про "справжній кримінал" можуть виконувати просвітницьку функцію, розповідаючи про закони, процедури та методи боротьби зі злочинністю. Це допоможе підвищити обізнаність громадян та їхню здатність реагувати на кримінальні ситуації.

Ідейно-смісловий задум полягає у розкритті глибших тем, пов'язаних із психологією маніяків. Журнал категорично проти романтизації насильства, саме тому ми постаралися уникнути докладної біографії серійних убивць і зосередилися лише на тих аспектах їхнього життя, що допоможуть більше дізнатися про передумови схильності до насильства. Наприклад, наші теми: "Множинна особистість", "Підліткова психопатія", "Переслідування жертви", "Виховання".

Кримінальні події та загадкові інтриги пронизують наше сучасне життя,

залишаючись одним із найцікавіших і найзагадковіших аспектів нашого суспільства. Журнал, присвячений справжньому криміналу, покликаний розкривати таємниці, розгадувати головоломки й проливати світло на найтемніші куточки людської природи.

Назву журналу взято з епохи романтизму. **Доппельгенгер** (нім. *Doppelgänger* — «двійник») — злий двійник людини в літературі чи інших видах мистецтва, антитеза янголу-охоронцю. У деяких книгах він не відкидає тіні та не відображається у дзеркалі. Його поява частіше всього передвіщає смерть героя. Гэри Трауп у своєму творі "Зловісний близнюк" описав це явище так:

"Доппельгангер. У буквальному перекладі - двійник, що йде паралельно. Тобто паралельний головний герой. Цей термін з'явився у німецьких романтиків - десь за покоління до Фрейда. Тоді люди теж намагалися зазирнути всередину себе і водночас часто натикалися на вельми неприємні й навіть відразливі речі. Сенс цієї теорії зводиться до того, що в кожного з нас десь існує двійник, друга половинка, і сенс життя полягає в прагненні знайти цього двійника. Але якщо тобі вдається знайти його - твоє життя виявляється зруйнованим. Це відбувається тому, що всі пороки, з якими ти в собі боровся, накопичуються в душі твого двійника. При зустрічі доппельгангер кидає тобі їх прямо в обличчя"

Важливість журналу полягає не тільки в захопливості та захопливому розслідуванні, а й у тому, що він дає нам змогу зрозуміти механізми злочинності, запобігати їй і забезпечувати справедливість у нашому суспільстві.

1.2. Теоретична база

В сучасному суспільстві проблема "справжнього криміналу", або організованої злочинності, є актуальною і важливою для вивчення та розуміння. Проєкт "*Doppelgänger*" присвячений цій проблемі, це є кроком

у напрямку аналізу та усвідомлення громадськістю важливості та наслідків насильства. Для підґрунтя наукової роботи, що має на меті створення такого журналу, важливо мати чітку теоретичну базу. Ми використовували відеоматеріали з міжнародних відеохостингів, наукових робіт науковців інших інститутів, іноземних підручників та посібників.

Завдання теоретичної бази полягало у трьох факторах: у визначенні концепції журналу, визначенні способу соціологічного дослідження, а також у доборі кримінологічних теорій, які були б доступними до широкої аудиторії та несли в собі ефективність

Концепція "True Crime", зокрема, визначає його як форму злочинності, що виникає в результаті спеціально організованих дій осіб з метою отримання прибутку. Це може включати торгівлю наркотиками, контрабанду, людську торгівлю та інші види злочинності. Основними компонентами "True Crime" є планування, координація та виконання злочинних дій групою осіб. У розкритті концепції «справжнього злочину» були використані іноземні підручники з міської бібліотеки міста Торонто. Один із них The A to Z Encyclopedia of Serial Killers. Інформацію з дитинства злочинців було запозичено з подкастів україномовних та англійськомовних блогерів на міжнародних хостингах, як-от Youtube та Spotify.

Соціологічне дослідження до вивчення "True Crime" дозволяє розглядати його в контексті соціальних умов та факторів, що сприяють його поширенню. Це можуть бути економічні, політичні та культурні чинники, що створюють умови для зростання організованої злочинності. При створенні журналу і телеграм-каналу було використано два методи соціологічного дослідження: за глибиною аналізу предмета дослідження (розвідувальне) і за методами збору інформації (контент-аналіз).

“Стосовно біологічних та соціальних початків особистості серійного

вбивці існує певний конфлікт, тому що, як стверджують науковці, ніякого психотипу не існує, тому що занадто мало матеріалу для узагальнення. Маніяків-вбивць всього кілька десятків, і скласти якесь типове середнє подання технічно неможливо” [12, с. 242].

Кримінологічні теорії, такі як теорія диференційованої асоціації, стресують важливість вивчення соціальних взаємин та впливу середовища на формування злочинності. Вони допомагають розуміти, які фактори можуть призвести до залучення осіб до "True Crime" та як здійснюється процес соціалізації в середовищі злочинної активності.

Важливо докладніше вивчити особистість серійного вбивці з психологічної перспективи та спробувати розібратися у причинах, що призводять людей до становлення серійними вбивцями. Серійні вбивства відрізняються за мотивацією та іншими характеристиками. У вчиненні серійних вбивств ключову роль відіграють негативні психологічні фактори, що суттєво впливають на формування особи серійного вбивці. Зокрема, варто звернути увагу на такі аспекти, як сімейне оточення і відносини з батьками, а також між батьківські стосунки.

1.3. Мета й завдання роботи

Мета створення журналу полягає в просвітництві громадськості щодо природи, механізмів та наслідків "True Crime". Журнал має стати платформою для аналізу та дослідження різноманітних аспектів злочинців. Це включає вивчення причин, наслідків, тенденцій розвитку та форм боротьби з проблемою криміналу. Здійснюючи глибокий аналіз, журнал може допомогти у розумінні складності цього явища та виявленні шляхів його подолання.

Крім того, створення журналу про справжній кримінал має на меті

формування свідомого громадянства серед читачів. Шляхом інформування та аналізу журнал сприяє розвитку критичного мислення та активної громадянської позиції.

Ключові завдання створення журналу:

1. **Збір та аналіз інформації.** Зібрати правдиву та актуальну інформацію про реальні кримінальні події, інциденти та випадки з різних джерел.
2. **Аналіз та вибір тематики.** Після збору інформації потрібно аналізувати її та визначити теми, які можуть бути цікавими для аудиторії.
3. **Написання статей та матеріалів.** створювати статті, розповіді та матеріали про вибрані кримінальні події.
4. **Створення бренду та ідентичності.** Журнал повинен мати свою унікальну ідентичність та бренд, який відрізняє його від інших подібних видань.

Об'єктом кваліфікаційної роботи є організована злочинність, яка охоплює широкий спектр діяльності злочинних угруповань та мереж.

Предметом роботи є розгляд конкретних кримінальних справ, аналіз кримінальних тенденцій та подій, що сталися у світі, а також вивчення різних аспектів правового регулювання організованої злочинності

Методи дослідження: спостереження, порівняння, абстрагування, дедукція, аналогія.

1.4. Джерела фактів

Для журналу про справжній кримінал було використано різноманітні джерела, які надають перевірену та актуальну інформацію про організовану злочинність:

Звіти правоохоронних органів. Оскільки журнал розповідає

здебільшого про серійних убивць західних країн, переважно США, то джерела поліцейних звітів були з відкритого доступу, або журналістських розслідувань різних новинних агенцій, як-от “BBC”

Аналітичні звіти та дослідження. Різноманітні аналітичні звіти та дослідження, проведене урядовими організаціями, академічними установами та дослідницькими центрами. Багато фактів було взято із соціологічних досліджень. Наприклад, Меленчук Т.М., Психологічні особливості особистості серійного вбивці або Меркулова Ю.В., Кримінальна психологія: Особливості злочинної поведінки

Експертні інтерв'ю. Інтерв'ю з експертами з області кримінальної правосудності, правознавства. Експертна думка є невіддільною частиною журналістського матеріалу. Саме тому важливо прислухатися до вузько спрямованих фахівців, які допоможуть скласти більш об'єктивну оцінку того, що відбувається. Здебільшого розслідування BBC або старі архіви ФБР висвітлюють давні події, про які можна говорити сьогодні. Чинних маніяків розкривають значно пізніше, щоб уникнути дестабілізації поведінки суспільства.

Журналістські розслідування. Розслідування журналістів про реальні кримінальні події та інциденти можуть розкривати нові факти та деталі, що доповнюють загальну картину “True Crime”. Щоб відтворити повну картину того, що відбувається, крім експертів, журналісти запрошують на інтерв'ю свідків злочину, родичів жертв або злочинців.

1.5. Технічні і програмні засоби

Кваліфікаційний проєкт реалізовано на ноутбуці «Lenovo» та смартфоні «Iphone XR». Також мобільні додатки й редактори зображень «Logo Maker» і «Bazaart»

Для розміщення та управління вмістом цифрового журналу було використовувано вебплатформу “Shorthand”. Вона дозволяє легко створювати та оновлювати сторінки журналу, додавати фотографії, відео та інші мультимедійні елементи.

Графічний дизайн та редактори контенту: “Adobe Photoshop”, “Illustrator”, та “Canva”. Ці інструменти дозволяють створювати привабливі та професійні макети та ілюстрації

Для редагування текстів застосовано такі вебпортали: перекладач «DeepL» та автоматична миттєва перевірка граматики та пунктуації “LanguageTool”. А також соціальну медіаплатформу “Telegram”, де був створений телеграм-канал «Doppelgänger» для поширення журналу, також канал розповідає різні цікаві факти з життя злочинців та дослідження.

1.6. Сфера застосування

Журнал "Doppelgänger" спрямований на дослідження та аналіз різноманітних аспектів справжнього криміналу, зокрема організованої злочинності та інших складних випадків кримінальної діяльності. Сфера застосування цього журналу охоплює широкий спектр тем і проблем, пов'язаних з цією складною та актуальною проблемою.

Цільовою аудиторією журналу може бути будь-хто, крім людей з рухомою психікою. На початку кожного випуску вставлено дисклеймер, щоб уникнути психологічної шкоди:

«Кримінальні події та загадкові інтриги пронизують наше сучасне життя, залишаючись одним із найцікавіших та найзагадковіших аспектів нашого суспільства. Журнал, присвячений справжньому криміналу, покликаний розкривати таємниці, розгадувати головоломки й проливати

світло на найтемніші куточки людської природи. Не рекомендується до прочитання вразливим людям або людям з рухомою психікою, оскільки журнал зачіпає чуттєві теми і може оповідати про жорсткі епізоди з історії»

Можливими читачами журналу можуть бути: студенти юридичних факультетів та вищих навчальних закладів, які вивчають кримінальне право, кримінологію та судову практику, професійні журналісти, розплідники та дослідники, які цікавляться розкриттям та аналізом кримінальних справ, особи, які працюють у галузі правозахисту, громадських організаціях та адвокатських практиках, а також широке коло читачів, які цікавляться суспільною безпекою, правопорядком та кримінальними новинами

Забезпечуючи доступ до актуальних новин, аналітичних матеріалів та експертних оцінок, "Doppelgänger" сприяє підвищенню обізнаності та усвідомленості громадськості з питань кримінальної справедливості та правопорядку.

1.7. Структура продукту

Журнал допельгангер складається з 5 випусків. Кожен випуск має різну колірну гаму і розкриває різні теми, щоб створювати більше атмосфери й відрізняти випуски один від одного.

Перший випуск складається з 4 тем: «Чому нам подобається True Crime?», «Алігатори, як спільники вбивства», «Анатолій Онопрієнко. Полювання на людей» та «Апокаліптичне мистецтво Джо Коулмана».

Колірну гаму переважно складають: бордовий, чорний, білий і відтінки червоного.

Другий випуск складається з 4 тем: «Виховання», «Бажання смерті»,

«Жінки-вбивці» та «Lustmord». Колірну гаму переважно складають: сірий, відтінки жовтого, чорний, білий, червоний

Третій випуск складається з 4 тем: «Множинна особистість», «Підліткова психопатія», «Переслідування жертви» та «Типи серійних убивць». Колірну гаму переважно складають: синій, чорний, білий, червоний

Четвертий випуск складається з 4 тем: «Чорні вдови», «Характерні ознаки серійних убивць», «Фази» та «Шлюби». Колірну гаму переважно складають: смарагдовий, відтінки зеленого, бежевий, чорний, білий, червоний.

П'ятий випуск складається з 4 тем: «Тріада», «Фантазії», «Воєнний час» та «Каналізація». Колірну гаму переважно складають: відтінки фіолетового, чорний, білий, червоний

2. СПЕЦИФІКАЦІЯ

2.1. Зображення

Журнал "Doppelgänger" розповідає про справжній кримінал, саме тому використані різноманітні типи зображень, що допомагають ілюструвати та підсилити контент видання. А саме:

1)фотографії з місця події або зображення кримінальних випадків (Наприклад, дім Анатолія Онопрієнко або фотографія з міста подій, коли сексуальний вбивця Уильям Хайренс залишив на стіні спальні напис губною помадою: *"Заради бога, зловіть мене, перш ніж я знову вб'ю. Я не можу стриматися". Це прохання прояснює, чому деякі серійні вбивці відчайдушно бажають, щоб їх спіймали*")

2)візуальні ілюстрації та малюнки можуть бути використані для ілюстрації концепцій, ідей або технік, пов'язаних з кримінальними справами. (У першому випуску журнал розповідає про художника Джо Коулмана. Він найбільший з американських художників, які зображують серійних убивць, а також єдиний значний художник, який постійно епатує публіку. Часто його картини зображують біблійні мотиви або просто шокувальні сцени)

3)Портрети осіб, пов'язаних з кримінальними справами

4)Фотографії осіб, які вчинили злочини або були судимі (фотографії Анатолія Онопрієнка були взяті з великого розслідування ВВС, а також з українських медіапорталів, як «ТСН»)

5)Текстури та абстрактні зображення можуть додати атмосфери загадковості та напруженості до журнальних матеріалів (переважно фотографії взяті з фотостоку "Pinterest")

2.2. Підтекст

Один з аспектів підтексту полягає в аналізі сучасної кримінальної ситуації. Це охоплює рівень злочинності, типові злочини, головні загрози та тенденції розвитку, що дозволяє краще зрозуміти сутність проблеми та її важливість для суспільства. Висвітлює культурні та історичні аспекти криміналу, досліджуючи їхнє відображення в мистецтві, літературі, кіно та інших сферах культури

Журнал розглядає соціальні та економічні аспекти криміналу, включаючи аналіз соціальних причин та наслідків кримінальних явищ і їх вплив на суспільство, економіку та культуру.

Також, “Doppelgänger” звертається до правових аспектів боротьби з криміналістикою, аналізуючи роль правоохоронних органів, правозахисних структур та судової системи в протидії злочинності.

Отже, підтекст може розглядати також психологічні аспекти криміналу, включаючи мотивацію злочинців, психологію жертв, підходи до реабілітації злочинців та попередження рецидиву.

ВИСНОВКИ

Дослідження кримінологічних теорій, соціальних передумов вбивств та типів серійних вбивць, проведене на основі аналізу статей у журналі "Doppelgänger", виявило важливі закономірності та фактори, що впливають на злочинність. Результати цього дослідження демонструють, що існують різні підходи до пояснення злочинності, від класичних кримінологічних теорій до сучасних моделей, які враховують комплексні соціальні фактори

Ключові завдання створення журналу включають збір та аналіз правдивої інформації про реальні кримінальні події з різних джерел, вибір тематики, що буде цікавою для аудиторії, написання статей та матеріалів про вибрані події, а також створення бренду та ідентичності видання.

Новизна створення кросмедіа, таких як цифрові журнали та телеграм-канали, полягає в їхній здатності швидко та ефективно поширювати інформацію про кримінальну ситуацію та події, оперативно реагуючи на нові випадки злочинності.

Крім того, активне використання телеграм каналу для поширення журнальних матеріалів свідчить про стрімкий розвиток у сфері віртуальних комунікацій та розповсюдження інформації. Цей канал не лише забезпечує швидкий доступ до оновлень та нових публікацій, але й сприяє активному обміну думками та дискусіям серед наукової спільноти.

У результаті аналізу соціальних передумов вбивств виявлено, що багато злочинців мають складні соціальні та психологічні проблеми, такі як депривація, насильство в сім'ї, відсутність емоційного зв'язку з батьками тощо:

Щодо типів серійних вбивць, дослідження показало, що існують різні

підходи до класифікації, такі як організовані та невіпорядковані, а також різні мотивації, які ведуть до цих злочинів, такі як сексуальне задоволення, психологічні аномалії або ненависть до певної групи людей:

Українські медіа також звертають увагу на такі проблеми, проте не завжди вони відображають всі аспекти досліджень, які проводяться у наукових журналах. З метою підвищення конкурентоздатності українських медіа в цьому контексті, нам варто більше уваги приділяти науковим розробкам та аналізам у сфері кримінології, що дозволить забезпечити більш об'єктивну та інформовану публічність про проблеми злочинності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Батарчук І.І., Серійні вбивства: Історико-правовий аспект, Національний університет водного господарства та природокористування м. Рівне, Студентський вісник, Випуск 1 2020, 94-97 с. URL: https://ep3.nuwm.edu.ua/19569/1/%D0%92%D1%96%D1%81%D0%BD%D0%B8%D0%BA_1%2813%29_%D0%91%D0%B0%D1%82%D0%B0%D1%80%D1%87%D1%83%D0%BA%20%D0%86.%D0%86.%28%D0%93%D1%80%D0%B8%D1%88%D0%BA%D0%BE%20%D0%92.%29%20%281%29.pdf
(дата звернення 29.04.2024)

2. Данилів О.М. Серійні злочини у системі злочинів проти особи, Збірник наукових статей, 2018, 192-203 с. URL: <http://lib.pnu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/9049/1/939-Article%20Text-1869-1-10-20191025%20%281%29.pdf> (дата звернення 29.04.2024)

3. Данилів О.М., Поняття серійного вбивства та відмежування його від інших суміжних явищ, Серія право, Випуск 43 Том 2, 2017, 122-125 с. URL: <https://journals.indexcopernicus.com/api/file/viewById/494042.pdf>
(дата звернення 29.04.2024)

4. Кептене М.П., Поняття та криміналістична класифікація серійних вбивств, Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету, 2013, 187-191 с. URL:

<https://www.vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc6-1-2/45.pdf>

(дата звернення 29.04.2024)

5. Клипич О.Д., Основи методики протидії серійним вбивствам, Миколаївський університет імені Петра Могили, 2020, 12 с. URL: <https://krs.chmnu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1011/1/%D0%9A%D0%BB%D0%B8%D0%BF%D0%B8%D1%87%20%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%20%D0%86%D0%B3%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87.pdf> (дата звернення 29.04.2024)

6. Любчинський О., Особливості предмета доказування у справах про вбивства на сексуальному ґрунті, Львівський університет бізнесу і права, 2018, 162-165 с. URL: <https://journals.indexcopernicus.com/api/file/viewByFileId/747957.pdf> (дата звернення 29.04.2024)

7. Макінтош С. Масові звірства. Як домогтися правосуддя? Посібник для груп потерпілих від масових злочинів, Меморіальний музей Голокосту США, 2021, 182 с. URL: https://www.ushmm.org/m/pdfs/Ukrainian_Language_Pursuing_Justice_Handbook.pdf (дата звернення 29.04.2024)

8. Меленчук Т.М., Психологічні особливості особи серійного вбивці, 2020, 61-63 с. URL: <http://dspace.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/27996/1/61-63.pdf> (дата звернення 29.04.2024)

9. Меркулова Ю.В., Кримінальна психологія: Особливості злочинної поведінки, особистості злочинця та злочинних груп, Одеський державний університет внутрішніх справ, 2018, 52 с. URL: https://oduvsv.edu.ua/wp-content/uploads/2016/09/lek-7.2018-jur_psyhologija-pravooh.diyal_.pdf (дата звернення 29.04.2024)

10. Михайлин І. Л. Основи журналістики. Підручник. 5-те вид. перероб. та доп.– К.: Центр учбової літератури, 2011 – 496 с. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Mykhailyn_Ihor/Osnovy_zhurnlistyky.pdf? (дата звернення 29.04.2024)

11. Прокопов О.І. Особливості формування особи злочинця-серійного вбивці, Хмельницького університету управління та права, 2017, 211-214 с. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/17469/1/%D0%9E%D0%A1%D0%9E%D0%91%D0%9B%D0%98%D0%92%D0%9E%D0%A1%D0%A2%D0%86%20%D0%A4%D0%9E%D0%A0%D0%9C%D0%A3%D0%92%D0%90%D0%9D%D0%9D%D0%AF%20%D0%9E%D0%A1%D0%9E%D0%91%D0%98.pdf> (дата звернення 29.04.2024)

12. Ризун Я.В., Роль негативних психологічних факторів у формуванні особистості серійного вбивці, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2023, 240-243 с. URL: <https://archive.interconf.center/index.php/conference-proceeding/article/download/3478/3511> (дата звернення 29.04.2024)

13. Саїнчин О.С., Аналіз структури криміналістичної характеристики серійних вбивств, Класичний приватний університет, 2012, 362-366 с. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/139eaa21-45af-4998-88bb-f40a0e1e7b32/content> (дата звернення 29.04.2024)
14. Саїнчин О.С., Проблеми визначення деяких елементів криміналістичної характеристики серійних вбивств, Класичний приватний університет, 2012, 236-241 с. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/a8329b01-9ce9-49e7-b7ff-962c17aa3535/content> (дата звернення 29.04.2024)
15. Чаплинський К.О., Лускатов О. В., Пиріг І. В., Плетенець В. М., Чаплинська Ю. А., Криміналістика : підруч. для студ. вищ. навч. закл. – 2-е вид, перероб. і доп.– Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ ; Ліра ЛТД, 2017. – 480 с. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Chaplynskyi_Kostiantyn/Kryminalistyka.pdf?PHPSESSID=9udngkahrrl8d8tnjtmhclm8t1 (дата звернення 29.04.2024)
16. Shelter H., Everitt D. The A to Z Encyclopedia of Serial Killers New York ; Toronto : Pocket Books, 2006. 346 p. (дата звернення 29.04.2024)

ДОДАТКИ

Додаток В

Випуск диджитал-журналу «Doppelgänger №1»

(у PDF-форматі на електронному носіїві)

<https://preview.shorthand.com/FKA2b1m3hKDhRUmN>

Диджитал-журнал "Doppelgänger"

"Дотпельгангер. У буквальному перекладі - двійник, що йде паралельно. Тобто паралельний головний герой. Цей термін з'явився у німецьких романтиків - десь за покоління до Фрейда. Тоді люди теж намагалися зазирнути всередину себе і водночас часто напивалися на вельми неприємні й навіть відразливі речі.

Сенс цієї теорії зводиться до того, що в кожного з нас десь існує двійник, друга половинка, і сенс життя полягає в прагненні знайти цього двійника. Але якщо тобі вдається знайти його - твоє життя виявляється зруйнованим. Це відбувається тому, що всі пороки, з якими ти в собі боровся, накопичуються в душі твого двійника.

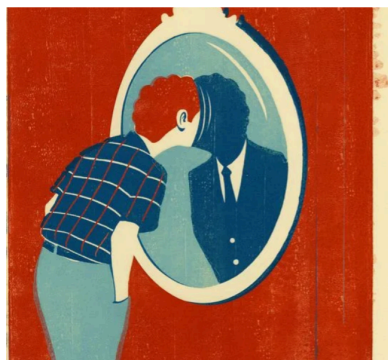
При зустрічі дотпельгангер кидає тобі їх прямо в обличчя"

Залишитися в живих. Зловісний близнюк

Гері Трауп

Активна

Рис. 1. Обкладинка диджитал-журналу «Doppelgänger»(скріншот)

Дісклеймер

Кримінальні події та загадані імена пропонують лише сучасне життя, за ліквідацією самої їх наявності та найважливішого аспекту нашого суспільства.

Журнал, присвячений справжньому криміналу, повільно розкриває таємниці, розгадує головоломки і проливає світло на найгірші кримінальні злочини.

Не рекомендується до прочитання внаслідок того, що це може вплинути на психологію читачів, особливо дітей та осіб з психічними захворюваннями.

Ласкаво просимо у світ справжнього криміналу, де кожна історія - це розділ з великої книги злочинів і правосуддя.

Активация Windows

Чтобы активировать Windows, перейдите к разделу "Параметры".

Рис. 2. Дісклеймер та зміст випуску (скріншот)

Сам термін «серійне вбивство» є порівняно новим, тому те, що це явище має глибокі історичні корені. На сьогодні в науці не існує єдиного підходу до визначення поняття «серійні вбивства».

Лист серійного вбивці "Зодіак"

True Crime, або історії про реальні злочини, давно привертають увагу глядачів, слухачів та читачів. Цей жанр має велику популярність в різних медіаформатах, від книг і фільмів до подкастів та серіалів.

Але чому це цікаво ?

1. Психологічна цікавість

True Crime надає можливість поглиблено вивчати мотивації, психологію та поведінку злочинців. Людей завжди цікавило розуміння, що відбувається в голові у людей, які схожі на нас зовні, але поведяться як звірі.

2. Емоційний катарсис

Спостереження за True Crime може викликати емоційну реакцію у глядачів. Цей жанр дозволяє відчувати шок, страх, співчуття, а також відчуття задоволення від розв'язання загадок.

3. Жага до розслідувань

Багато людей захоплює можливість відчувати себе детективом або слідчим. True Crime надає можливість самостійно аналізувати докази та спробувати розізнати таємниці злочинів.

4. Вчення з помилок

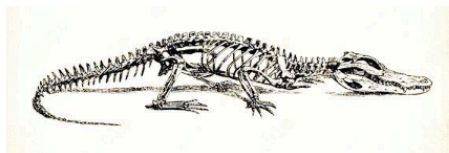
Іноді спостереження за True Crime допомагає людям відчувати небезпеку та ризики, пов'язані зі злочинами. Цей жанр може навчити публіку розпізнавати потенційно небезпечні ситуації та уникати їх у майбутньому.

Рис. 3. Вступ до журналу (скріншот)

Алігатори, як співники вбивства

Коли виникає необхідність позбутися людських останків, більшість серійних убивць надають перевагу простим способам, використовуючи порожні могили, підвали в занедбаній місцевості, дно річки та віддалені лісові масиви.

Але іноді вони вдаються і до більш екзотичних засобів.

Активация Wind
Чтобы активировать
раздел "Параметры".

Рис. 4. Друга тема випуску (скріншот)

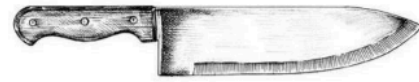

Онопрієнко

Анатолія Онопрієнко - мабуть, найстрашнішого маніяка в історії України.

З 1989 по 1996 рік він скоїв 52 убивства: Онопрієнко розстрілював і вирізув цілі сім'ї, не шкодуючи ні жінок, ні дітей. Щоб захистити населення від маніяка, владі доводилося залучати для патрулювання армію.

Вбивця переміщався по всій республіці, вибираючи місце чергового злочину, і слідчі дуже довго не могли зрозуміти його страшну логіку.

Анатолій Онопрієнко народився 25 липня 1959 року в селі Ласки Житомирської області України в сім'ї фронтовика і колгоспниці. Він був другою дитиною: його брат на 14 років старший за Анатолія.

Першими жертвами спільників стало подружжя, яке в червні 1989 року зупинило свої "Жигулі" на узбіччі траси Москва-Сімферополь у Синельниківському районі й вирішило подрімати.

Цією ж дорогою з ринку поверталися Онопрієнко з Рогозіним. Помітивши автомобіль, Анатолій зупинив машину, вийшов і, скомандувавши подільнику прохати трохи вперед, підійшов до "Жигулів". У середині він помітив сплячу сімейну пару і застрелив водія через лобове скло.

Жінка, яка прокинулася і яку Онопрієнко виволік із машини, почала кликати на допомогу - і той убив її пострілом у груди. Після цього грабіжник засипав тіла землею, забрав із "Жигулів" усе цінне, а саму машину відігнав на кілька кілометрів і за допомогою Рогозіна спалив. Подільник спробував було дорікнути Онопрієнку за невинуватну жорстокість, але той попередив афганця: якщо Сергій звернеться до міліції, загинуть його дружина і дочка. Після цього Рогозін вирішив мовчати.

Під час обшуку у квартирі маніяка детективи знайшли 122 речі вбитих - від касетного магнітофона і газового пістолета до курточки хлопчика - останньої жертви Онопрієнко: вбивця розпорів йому живіт.

Активация Windows
Чтобы активировать Windows, перейдите в раздел "Параметры".

Анатолій Онопрієнко
Фото: Євген Луквизий / AP

Будинок, де жила сім'я Анатолія Онопрієнко
Фото: murderpedia.org

Спочатку маніяка звинуватили в 40 убивствах, але незабаром він зізнався ще в 12 розстрілах. Онопрієнко намагався звалити всю провину на кількіс інпланетні галоси в голові, які наказували йому вбивати. Водночас убивця зізнався, що галоси вимагали розправитися з 350 жертвами, але він "встиг" скоїти тільки 52 злочини.

"Коли полирає людина, панахиду справляють на 9-й день, 40-й і рік. Я спочатку вбив 9 осіб, потім 40 і "розміняв" рік, тож залишалось вбити ще людей 300..."

розповідає Онопрієнко на слідстві.

За його словами, всі убивства були своєрідними жертвопринесеннями: спочатку маніяк вбивав заради боротьби з "амірамою" (комунізмом), потім - з "ієроматіоналізмом". А ще 300 убивств Онопрієнко хотів приквести на якийсь "вістар" для знищення "чужих 21 століття". У запалений свідомості маніяка змішалось все: мавля місія для убивств він вибирав продумано - хотів, щоб усі воєни утвердили на карті України хрест.

"Інші вважають, що я вбивця, маніяк. А насправді я найбільший потерпілий. Я все це робив, бачив їх. Я страждав найбільше. Ну що вони бачили? Після цього прийшли, там, поплакали і все. А я все це робив... Цих дітей невинних, коли вони ось дивляться на тебе, вбиває їх"

Онопрієнко А.

Активация Windows
Чтобы активировать Windows, перейдите в раздел "Параметры".

У межах різних свідчень Омопрісма слідство розбиралося понад два роки, збираючи докази та докази його злочинів і опитуючи понад 400 свідків. Обширну частину постійно возили на слідчі експерименти.

Під час одного з цих розлучених матових перевіряв мікроавтобус, у якому перебував убивця, і лише дивом не розтерзав його. Після цього правосудні органи стали закривати всі слідчі дії у справі Омопрісма: траси, якими його возили, перевірялися, а під час експериментів жителів навколишніх будинків забороняли виходити на вулицю. На самого маляка детективи обох явищо надгнали броньжметет, побоюючись пострілів народних месників.

На суді маляк сидів із байдуком виглядом - і з ним же зустріч смертний вирок: 1 квітня 1999 року його засудили до найвищої міри покарання з виплатою 200 тисяч гривень сім'ям загиблих. Оголюючи вирок суддя зміг лише з третього разу: у залі стоїть найвищий галас, який здійняли близькі загиблих, - на адресу Омопрісма безперервно летіли прокляття та погрози.

Лише після фінальних слів судді маляк троні стрелекувся, показав непристойний жест і почав водити пальцем по лобі, креслячи хрест.

Активация W
Чтобы активировать
раздел "Параметры"

Рис. 5. Основний зміст журналу (скріншот)

Джо Коулман - найбільший з американських художників, які зображують серійних убивць, а також єдиний значний митець, який постійно епатувє публіку.

Один із найяскравіших його творів - "Портрет професора Момбузу", на якому Коулман зобразив самого себе - розіп'ятим, з відкушеними шурчачими головами, що стирчать із рота.

Цей дивовижний образ демонструє три основні особливості його мистецтва: жаж, чуттєвість і релігійний фанатизм (до такої міри, що пожирання плоті та крові гризунів гротескно пародіює Тасмну вечерю).

Windows
Чтобы активировать Windows, пер

І безсумнівно так само, за всієї досконалості та складності в густо заселених полотнах Коулмана, у скрупульозно вписаних деталях виявляється вплив фольклорного образотворчого мистецтва.

Коротше кажучи, Коулман - досконалий оригінал, відомий усім Америці дослідник найтемніших куточків людської душі.

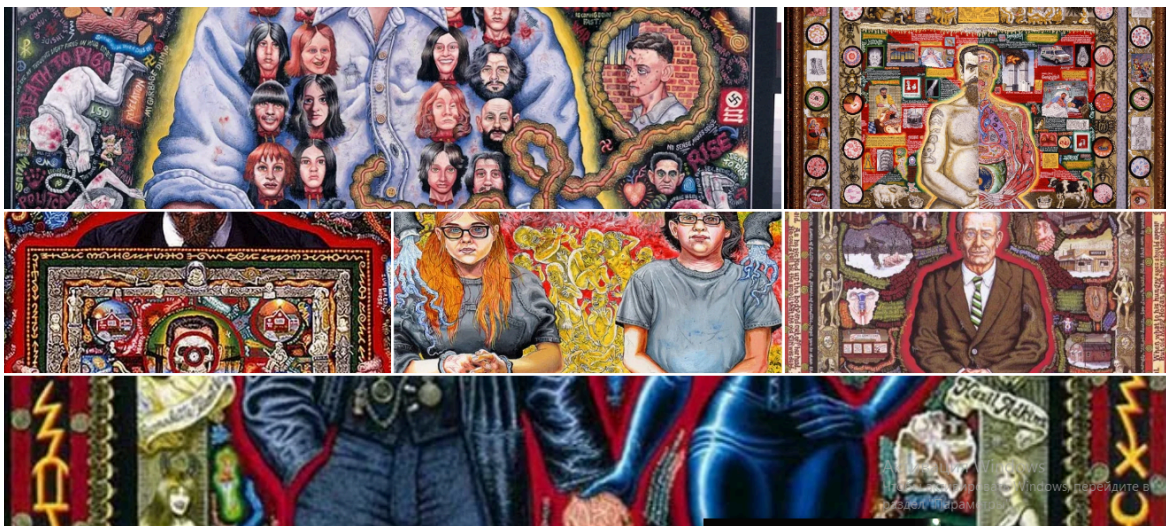
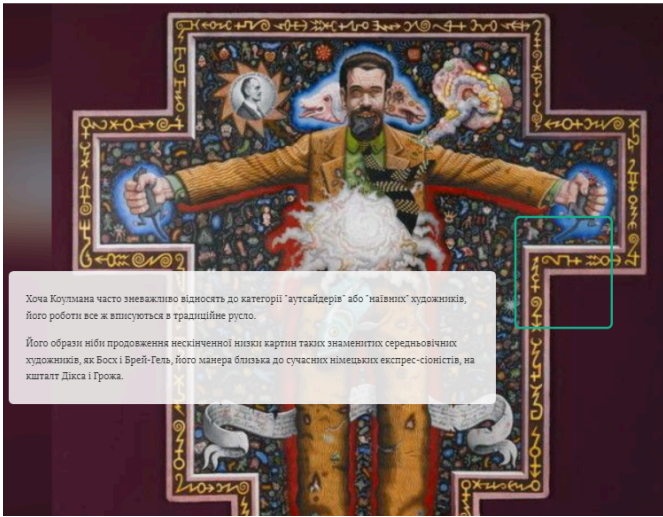

Рис. 6. Фотоілюстрації картин художника (скріншот)

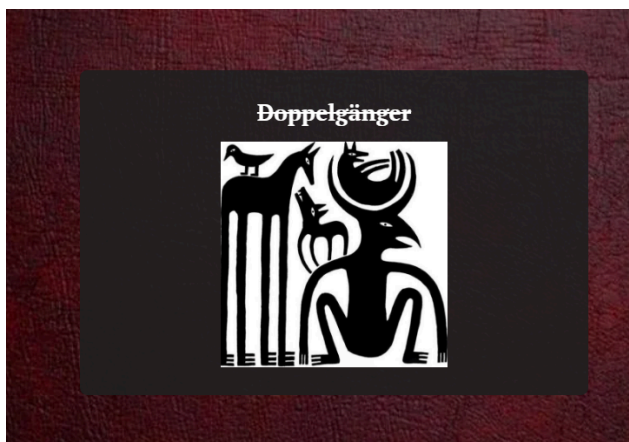

Рис. 7. Остання сторінка випуску (скріншот)

Випуск диджитал-журналу «Doppelgänger №2»

(у PDF-форматі на електронному носієві)

<https://preview.shorthand.com/3L69ttHeFOfJurpj>

Диджитал-журнал "Doppelgänger"

"**Д**оппельгангер. У буквальному перекладі - двійник, що йде паралельно. Тобто паралельний головній герої. Цей термін з'явився у німецьких романтиків - десь за покоління до Фрейда. Тоді люди теж намагалися зазирнути всередину себе і водночас часто натикалися на вельми неприємні й навіть відразливі речі.

Сенс цієї теорії зводиться до того, що в кожного з нас десь існує двійник, друга половинка, і сенс життя полягає в прагненні знайти цього двійника. Але якщо тобі вдається знайти його - твоє життя виявляється зруйнованим. Це відбувається тому, що всі пороки, з якими ти в собі боровся, накопичуються в душі твого двійника.

При зустрічі допфельгангер кидає тобі їх прямо в обличчя"

Залишитися в живих. Зловісний близнюк

Гері Трауп

Рис. 1. Обкладинка диджитал-журналу «Doppelgänger» (скріншот)

Дісклеймер

Кримінальні події та загадкові інтриги пронизують наше сучасне життя, залишаючись одним із найцікавіших і найзагадковіших аспектів нашого суспільства.

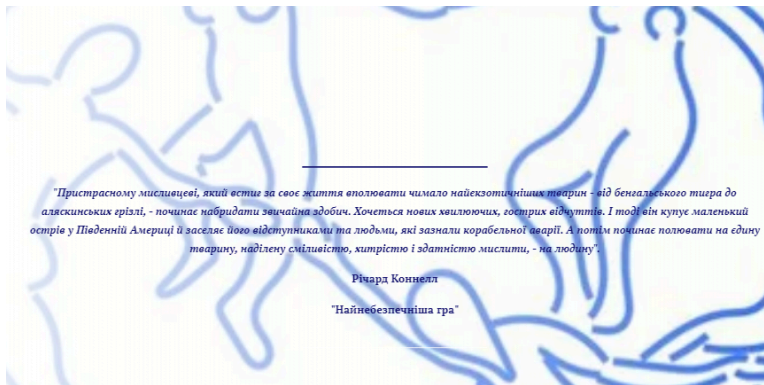
Журнал, присвячений справжньому криміналу, покликаний розкрити таємниці, розгадувати головоломки і проливати світло на найтемніші куточки людської природи.

Не рекомендується до прочитання вразливим людям або людям з рухомою психікою, оскільки журнал зачіпає чутливі теми і може оповідати про жорсткі епізоди з історії.

Ласкаво просимо у світ справжнього криміналу, де кожна історія - це розділ у великій книзі загадок і правос

Рис. 2. Дісклеймер та зміст випуску (скріншот)

Переслідування жертви

На жаль, полювання на людей стало майже звичною реальністю: серійні вбивці вистежують, заманюють і вбивають свої жертви, не поступаючись у кровожерливості вигаданому Коннеллом монстру.

Серійні вбивці так званого "організованого типу" методично і вперто полюють за людьми. Зі своєю улюбленою зброєю вони обходять обрані "місця полювання" в пошуках найлегшої здобичі: жінок без супутників; жінок, які користуються попутними машинами; повій обох статей; безпритульних дітей.

"Якщо хочете пізнати мисливця - вивчіть його здобич."

Мислити як злочинець

Жертва потрапляє в розставлені сіті, захоплена силою або обманом.

І тут мимоволі виникає страшна паралель у стосунках звичайного мисливця на велику дичину і серійного вбивці до своєї жертви.

Деякі серійні вбивці задовольняються досить скромними речами, узятими "на пам'ять" про вбитого (наприклад, гаманець або фотографія), інші ж колекціонують і зберігають частини тіл своїх жертв.

Активі
Читати
разде

Множинна особистість

Відтоді, як у скромного і ввічливого власника мотелю, на ім'я Норман Бейтс вселився злий дух його обожнюваної покійної матінки, такого роду злочинців почали визначати як "множинну особистість"...

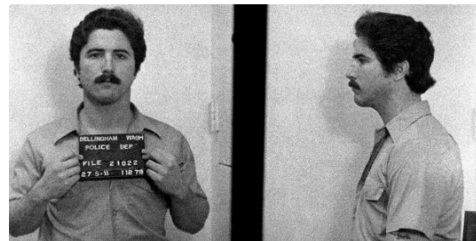
Вільям Хайренс, який прославився тим, що залишив на місці злочину відчайдушний напис губною помадою:

"Заради бога, спіймайте мене, перш ніж знову вб'ю. Я не можу стриматися!"

стверджував, що друга особа, на ім'я Джордж Мерман, яка живе в ньому, відповідальна за три жахливі вбивства на сексуальному ґрунті, скоєні ним у 1945 і 1946 роках.

А Джон Веїн Гейсі наполягав, що тридцять три звірячі злочини - справа рук його злісного альтер еґо, на ім'я Джек.

Кеннет Б'янчі був настільки переконливий, імітуючи роздвоєння особистості (своє альтер еґо він називав Стівом), що йому вдалося заморочити голову кількома психітрами, перш ніж обман розкрився.

Активізація Windows

Едвард Гейн, найзнаменитіший з усіх "мисливців за трупами", розвішував у себе в спальні жіночі обличчя, здерті з черепів і набиті папером.

Бродяга, на ім'я Роберт Генсон, який жив на Алясці в 1973-1983 роках, придумав для себе, мабуть, більш збочений варіант "Найнебезпечнішої гри".

Викрадаючи повій і відвозячи їх у безлюдну місцевість за межами Анкоріджа, він гвалтував їх, після чого примушував голими бігати від нього лісом, а сам "полював" на них, підкрадаючись із ножом, луком і стрілами або мисливською рушницею.

Генсон був врешті-решт засуджений за чотири жорстокі вбивства, хоча насправді їх, ймовірно, було більше.

Патологічне задоволення, яке він отримував, описано в оповіданні Річарда Коннелла напрочуд правдиво:

"О, - сказав граф, - це найзахопливіше у світі полювання. Жодна інша забава не зрівняється з нею. Щодня я полюю, і тепер мені це ніколи не набридає, бо в мене є дичина, гідна мене".

Підліткова психопатія

Майже всі серійні вбивці в дитинстві вирізнялися надзвичайним садизмом. Однак об'єктом їхньої жорстокості зазвичай стають дрібні тварини, а не інші діти.

Виятком із цього правила був юний маніяк Джейс Поумрой - один із найстрашніших злочинців Америки XIX століття.

У Поумроя було важке дитинство. Його виховувала в суворості овдовіла мати, яка насилу зводила кішки з кішками, працюючи швачкою в Південному Бостоні. Крім того, Джейсу не пощастило із зовнішністю: його рот спотворювала завіча губа, а одне око було затягнуте опухлим більмом.

Однак сучасники не були схильні поєвнувати жорстокість Поумроя психологічною травмою.

Вони вважали його просто породженням диявола.

*Попри морочливі, прикріні до нападників, Джейс терпав у своїй книжці в такій само манері...
"У даному місці до нас кілька днів тому свідок... промовив Джейс, коли до нього зникли дитячі... але
я мандувався. Можливо, саме в цьому було його початок... у місцевості освітлено...". Листо казав на
ремонт: "Де це не поці... мовчавши?". Джейс розсміявся. "А чи це? Вони кажуть, що в обличчю відомо
а також обличчя швачки, після цієї скар... Але скар...". Він повернувся до жовто, вступивши у
вого обличчя терпав більмом. - Скажи, або це не леге сказати?.."*

Каттеб Кара "Психопат"

активация Windows
создать Windows, net

Суд над Поумром, що відбувся 1874 року, перетворився на подію національного масштабу.

Борці за моральність поклали провину за його злочини на похмури "романи жаків", популярні в ті часи. Однак їм довелося відмовитися від цієї думки, коли Поумрой присягнув заявив, що за все своє життя не прочитав жодної книги.

Попри малолітній вік, убивцю засудили до смерті, проте потім страту замінили довічним тюремним ув'язненням із надзвичайно суворими умовами: "хлопчику-дияволу" належало відбувати термін в окремій камері. І тільки через сорок один рік йому нарешті дозволили обмежене спілкування з іншими ув'язненими.

Він помер у в'язниці 1932 року, у віці сімдесяти двох років.

активация Windows
создать Windows, net

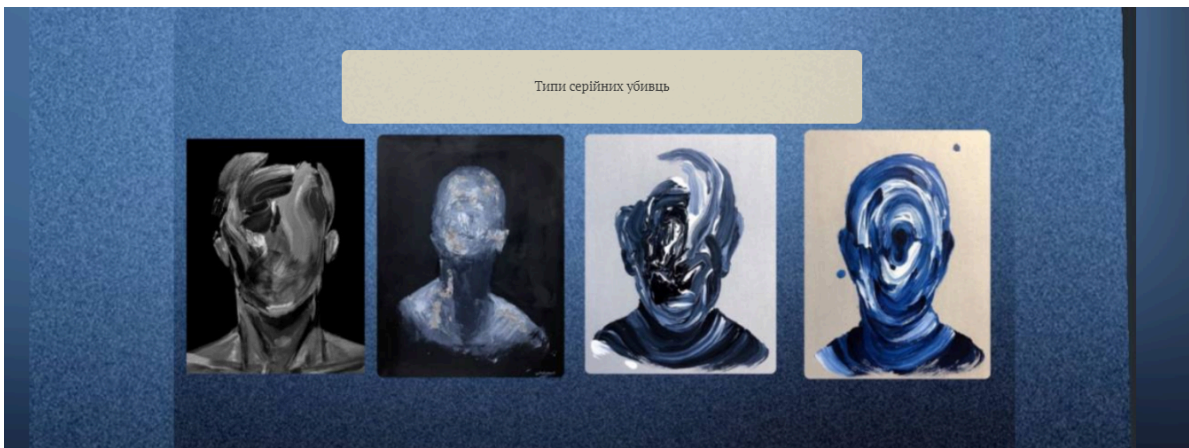

Рис. 3. Основний зміст випуску (скріншот)

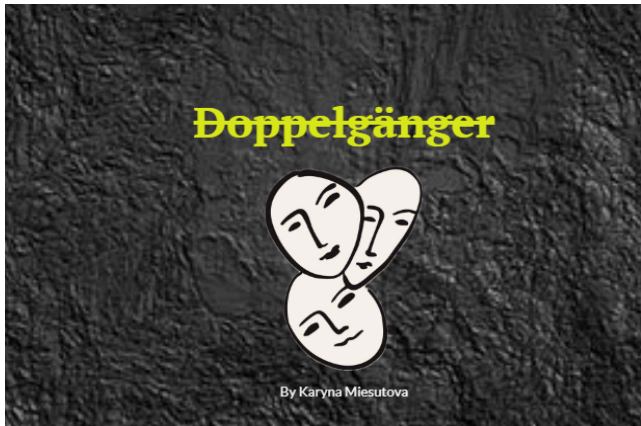

Рис. 4. Остання сторінка випуску (скріншот)

Випуск диджитал-журналу «Doppelgänger №3»

(у PDF-форматі на електронному носієві)

<https://preview.shorthand.com/TLqujBLHdUT6sOEV>

Диджитал-журнал "Doppelgänger"

"**Д**оппельгангер. У буквальному перекладі - двійник, що йде паралельно. Тобто паралельний головний герой. Цей термін з'явився у німецьких романтиків - десь за покоління до Фрейда. Тоді люди теж намагалися зазирнути всередину себе і водночас часто натикалися на вельми неприємні й навіть відразливі речі.

Сенс цієї теорії зводиться до того, що в кожного з нас десь існує двійник, друга половинка, і сенс життя полягає в прагненні знайти цього двійника. Але якщо тобі вдається знайти його - твоє життя виявляється зруйнованим. Це відбувається тому, що всі пороки, з якими ти в собі боровся, накопичуються в душі твого двійника.

При зустрічі доппельгангер кидає тобі їх прямо в обличчя"

Залишитися в живих. Зловісний близнюк

Гері Трауп

Рис. 1. Обкладинка диджитал-журналу «Doppelgänger» (скріншот)

Дісклеймер

Кримінальні події та загадкові інтриги пронизують наше сучасне життя, залишаючись одним із найцікавіших і найзагадковіших аспектів нашого суспільства.

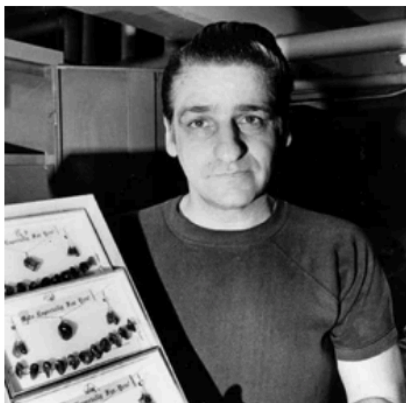
Журнал, присвячений справжньому криміналу, покликаний розкрити таємниці, розгадувати головоломки і проливати світло на найтемніші куточки людської природи.

Не рекомендується до прочитання вразливим людям або людям з рухомою психікою, оскільки журнал зачіпає чуттєві теми і може оповідати про жорсткі епізоди з історії.

Ласкаво просимо у світ справжнього криміналу, де кожна історія - це розділ у великій книзі загадок й правосуддя.

Рис. 2. Дійсклеймер та зміст випуску (скріншот)

Виховання

"Бостонського душителя" Альберта Де Сальво виховував жадливий батько, який приводив додому повій, спав із ними на очах у дітей і по-звірячому бив дружину, якщо та починала скаржитися.

Одним із найяскравіших дитячих спогадів Де Сальво було побиття батьком його матері: він вибив їй усі зуби й зламав пальці один за одним.

Самого Де Сальво батьки жорстоко били свинцевою трубкою, а потім продали в рабство разом із двома сестрами. Приятель Де Сальво-старшого заплатив за трьох дітей дев'ять доларів, відвіз їх пароплавром до Мена і змусив працювати на фермі.

Генрі Лі Лукас ріс у неймовірних нетрях. Його мати, повія й алкоголічка, змушувала свого чоловіка, який страждав на паралегію, дивитися, як вона займається сексом зі своїми друзками.

Генрі теж був змушений на це дивитися (при цьому його, як правило, переодягали в дівчину на вимогу матері). Крім того, мати нещадно била сина і з насолодою вбивала домашніх тварин.

Мати Чарлі Менсона була алкоголічкою і бісексуальною повією; одного разу вона спробувала продати сина за глечик пива.

Після того як вона потрапила до в'язниці за зброяне пограбування, Менсона взяв на виховання не менш огидний дядько, який обзивав його слинкою і примушував ходити до школи в дівочій сукні.

Пізніше Чарльз потрапив до виправного закладу, де його регулярно били дерев'яною лопатою за те, що він мочився в ліжку.

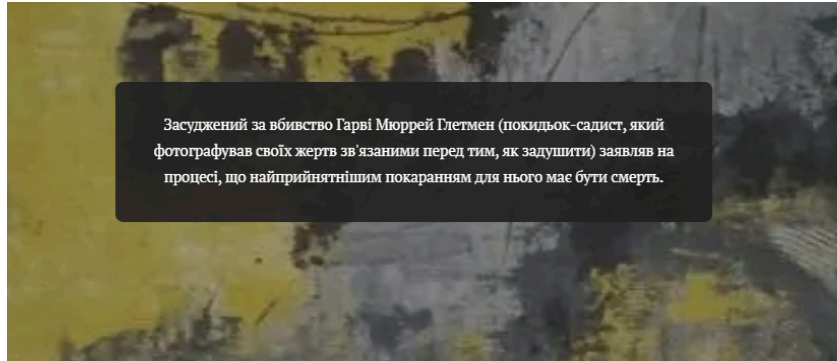

Згідно з даними ФБР, 42 відсотки серійних убивць у дитинстві страждали від жорстокого фізичного насильства, 43 відсотка зазнали сексуальних домагань, а 74 відсотки зазнавали постійних психологічних знущань.

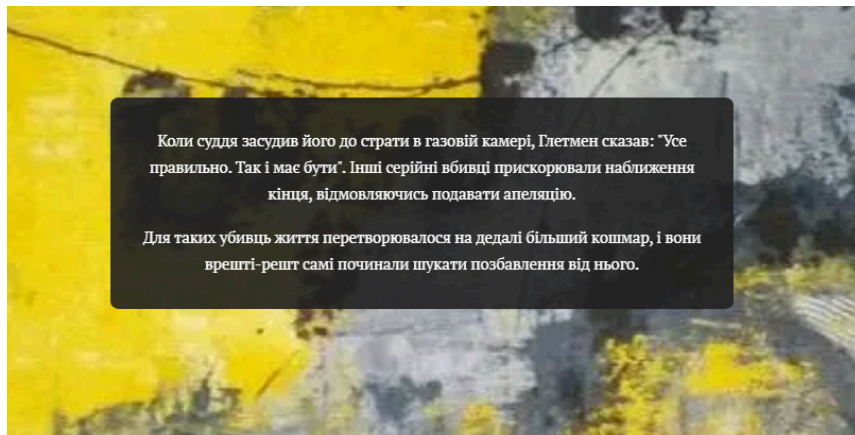
Зрозуміло, існують люди, які заперечують, що важке дитинство - основна причина серійних убивств. Безліч дітей, які росли в несприятливих умовах, не стають маніяками-вбивцями.

Відомі випадки, коли найстрашніші чудовиська з'являються в більш-менш нормальних сім'ях, як-от Джеффри Дамер або Тед Банді. Досить згадати

Засуджений за вбивство Гарві Мюррей Глетмен (покидьок-садист, який фотографував своїх жертв зв'язаними перед тим, як задушити) заявляв на процесі, що найприйнятнішим покаранням для нього має бути смерть.

Коли суддя засудив його до страти в газовій камері, Глетмен сказав: "Усе правильно. Так і має бути". Інші серійні вбивці прискорювали наближення кінця, відмовляючись подавати апеляцію.

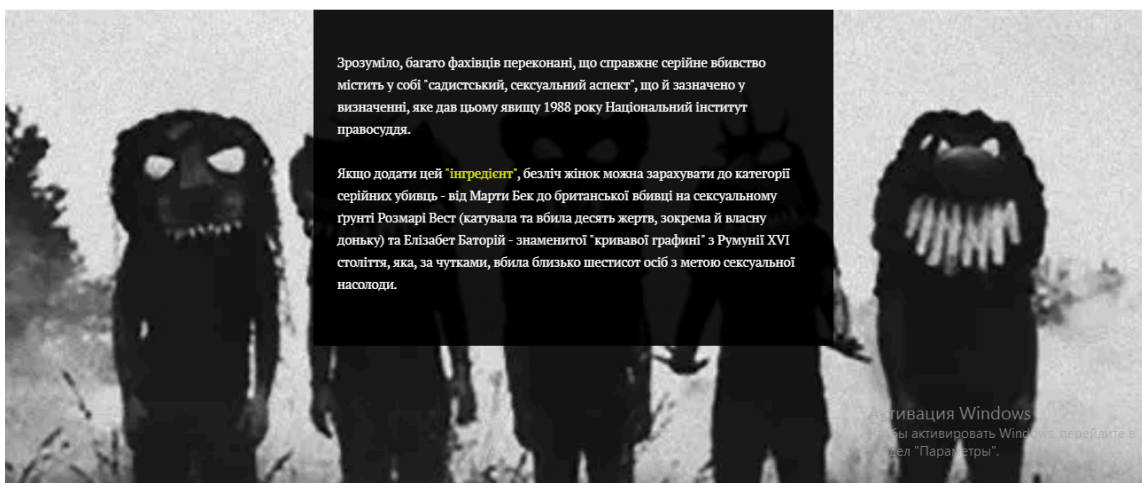
Для таких убивць життя перетворювалося на дедалі більший кошмар, і вони врешті-решт самі починали шукати позбавлення від нього.

Усе залежить від того, що називати серійним убивством. Якщо слідувати визначенню ФБР, це три й більше окремих убивств, між якими проходить період емоційного спокою. У такому разі відповідь буде ствердною. В енциклопедії злочинності можна знайти чимало "фатальних жінок", на рахунок яких величезна кількість жертв. Це "чорні вдови", які відправляли на той світ своїх чоловіків; доглядальниці-вбивці, які занапали десятиці пацієнтів; економки-вбивці, які розправлялися з цільними сім'ями.

"З двох видів людей жінка - смертоносніша за чоловіка"

Редьярд Кіплінг

Автор енциклопедії про серійних убивць Майкл Ньютон написав цілий том під назвою "Що зробили погані дівчатка", де описано злочини близько двохсот жінок-убивць

Зрозуміло, багато фахівців переконані, що справжнє серійне вбивство містить у собі "садистський, сексуальний аспект", що й зазначено у визначенні, яке дав цьому явищу 1988 року Національний інститут правосуддя.

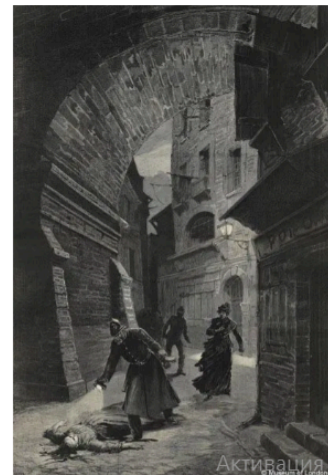
Якщо додати цей "інгредієнт", безліч жінок можна зарахувати до категорії серійних убивць - від Марти Бек до британської вбивці на сексуальному ґрунті Розмарі Вест (катувала та вбила десять жертв, зокрема й власну доньку) та Елізабет Баторій - знаменитої "кривавої графині" з Румунії XVI століття, яка, за чутками, вбила близько шестисот осіб з метою сексуальної насолоди.

Активация Windows
Щоб активировать Windows, перейдите в меню "Параметры".

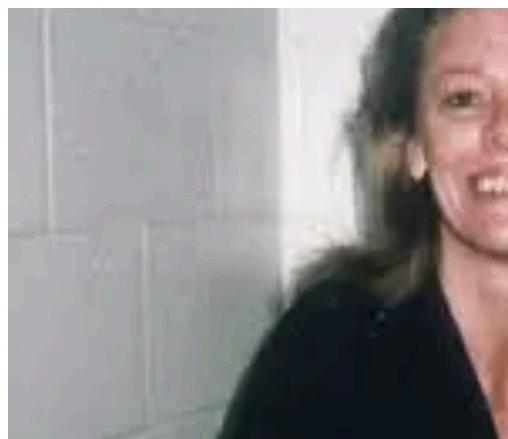
Проблема виникає тоді, коли робляться спроби знайти жінку-злочинницю, яка б підходила під зразок сучасного серійного вбивці, символом якого виступає Джек-патрон - самотній психопат і вбивця на сексуальному ґрунті, який холоднокривно вистежує й хапає свою жертву, накидається на неї, катує та вбиває в нападі жадливої пристрасті.

Справді, за всю історію злочинності неможливо назвати жодної жінки, яка вписувалася б у цю модель.

Як зауважила з властивою їй прямою культуролог Камілла Палья, "серед жінок немає Джека-різника".

Активация Win
Чтобы активировать
раздел "Параметры"

Ейлін Вуорнос

Єдиним винятком є Ейлін Вуорнос, жінка-бродяга з Флориди, яка з грудня 1989 року по листопад 1990 року вбила цілу низку чоловіків - випадкових знайомих.

Однак не всі вважають Вуорнос серійною вбивцею. Деякі вважають, що вона вбивала вимушено, коли їй загрожувало зґвалтування.

Вказують також і на таку подробицю: Вуорнос скоювала вбивства, використовуючи пістолет, на відміну від більшості серійних убивць, які вважають за краще вбивати "вручну", тобто душити або колоти ножем, що приносило їм більше задоволення.

Однак багато хто називає Вуорнос класичною серійною вбивцею, яка холоднокривно розправлялася зі своїми жертвами просто заради задоволення. У такому разі вона може виявитися першою представницею нової жадливої "породи".

Активация Windows
"Вуорнос - це не тенденція, а окремий, винятковий випадок."
раздел "Параметры"

"Lustmord"

Німець-народ, який придумав термін "schadenfreude" (задоволення від нещастя іншої людини), запропонував також слово "Lustmord" - убивство заради задоволення, для забави та сексуальної насолоди.

Класичний сексуальний маніяк-вбивця не лише губить живу душу, а й отримує надзвичайну еротичну насолоду від катування та осквернення тіла жертви.

"Звинувачення в убивстві на сексуальному ґрунті висувують завжди, коли виявляють рани на статевих органах, або коли тіло жертви розрізали, або вирвали якісь органи"

Річард фон Краффт-Ебінг

Жителі Німеччини винайшли термін "Lustmord", можливо, і тому, що в цій країні вперше здійснено такий злочин.

Принаймні експерт-криміналіст Колін Вілсон стверджує, що найраніше в історії документально зафіксоване вбивство на сексуальному ґрунті скоїв у XVI столітті німець, на ім'я Ніклаус Штюллер: він убив трьох вагітних жінок і розкрив їм животи (одна з них була вагітна двійнятами).

Рис. 3. Основний зміст випуску (скріншот)

Випуск диджитал-журналу «Doppelgänger №4»

(у PDF-форматі на електронному носієві)

<https://preview.shorthand.com/b4lZnNo2K7Cp0Qk8>

Диджитал-журнал "Doppelgänger"

"**Д**оппельгангер. У буквальному перекладі - двійник, що йде паралельно. Тобто паралельний головний герой. Цей термін з'явився у німецьких романтиків - десь за покоління до Фрейда. Тоді люди теж намагалися зазірнути всередину себе і водночас часто натикалися на вельми неприсмії й навіть відразливі речі.

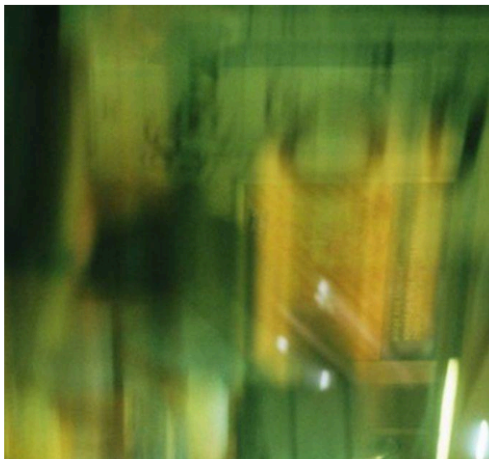
Сенс цієї теорії зводиться до того, що в кожного з нас десь існує двійник, друга половинка, і сенс життя полягає в прагненні знайти цього двійника. Але якщо тобі вдасться знайти його - твоє життя виявиться зруйнованим. Це відбувається тому, що всі пороки, з якими ти в собі борюєся, накопичуються в душі твого двійника.

При зустрічі доппельгангер кидає тобі їх прямо в обличчя"

Залишитися в живих. Зловісний близнюк

Гері Трауп

Рис. 1. Обкладинка диджитал-журналу «Doppelgänger» (скріншот)

Дісклеймер

Кримінальні події та загадкові інтриги пронизують наше сучасне життя, залишаючись одним із найцікавіших і найзагадковіших аспектів нашого суспільства.

Журнал, присвячений справжньому криміналу, покликаний розкривати таємниці, розгадувати головоломки і проливати світло на найтемніші куточки людської природи.

Не рекомендується до прочитання вразливим людям або людям з рухомою психікою, оскільки журнал зачіпає чуттєві теми і може оповіати про жорсткі епізоди з історії.

Ласкаво просимо у світ справжнього криміналу, де кожна історія - це розділ у великій книзі загадок й правосуддя.

У цьому випуску журналу:

<p>Чорні вдови</p> <p>Історії криміналістики відомі жінки, які вбивали своїх партнерів лише з корисливих мотивів. Такі жінки подібні до смертоносних павучих, що пожирвають своїх самців після з'ягання.</p> <p><u>Не жіночий різновид "Синьої Бороди". Вони отримали прізвисько "Чорні вдови".</u></p>	<p>Характерні ознаки серійних убивць</p> <p>Крім очевидних ознак - розумових відхилень, соціопатичних рис особистості, окремих потреб, - серійні вбивці мають багато інших характерних особливостей.</p>	<p>Фази</p> <p>Схему дій типового серійного вбивці (від моменту, коли він уперше починає обмірковувати свій злочин, до неминучого розчарування, що настає за втіленням злочинного задуму) розробив доктор Джоель Норріс.</p>	<p>Шлюби</p> <p>Той факт, що найвідоміші в історії серійні вбивці були чоловіками й батьками, - дивовижний прояв феномена "роздвоєння особистості" цих психопатів, які були здатні вести зовні "нормальне" життя і потай чинили неймовірні мерзенності.</p> <p>Активация Windows Чтобы активировать Windows, перейдите в раздел "Параметры".</p>
--	---	---	---

Рис. 2. Дісклеймер та зміст журналу (скріншот)

Чорні вдови

Класичні серійні сексуальні вбивства (коли садист-соціопат вистежує, гвалтує і вбиває свої жертви) у переважній більшості випадків здійснюють чоловіки.

Як сказала критик Камілла Палья, "серед жінок немає Джеків-різників". Найвідомішою з чорних вдов була легендарна Бель Ганнесс (уроджена Брінхільд Сторсет), яка приїхала в Америку 1881 року з норвезького рибальського села.

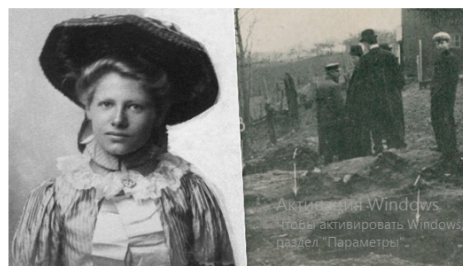
Як і інші переселенці, заповзятлива молода жінка виявила, що Америка - країна багатих можливостей, де можна з найбільшою вигодою використовувати свої таланти. Основним "талантом" Бель, як з'ясувалося, було вбивство.

Після того як 1908 року в Індіані згоріла ферма Ганнесс, там було виявлено останки, що розклалися, щонайменше дюжини людей. Деякі з них були зариті під фундаментом згорілого будинку або в саду, інші заховані у свинарнику.

Більшість жертв Ганнесс були або її нареченими, або найнятими працівниками й одночасно коханцями, одночасно коханцями.

Після смерті цих людей Ганнесс отримувала можливість заволодіти несс отримувала можливість заволодіти їхньою страховкою і банківським рахунком.

Подібно до свині, що пожирає своє потомство, вона вбила і двох своїх власних немовлят, попередньо застрахувавши їхнє життя. Ганнесс безслідно зникла.

Інші знамениті "чорні вдови" мало чим відрізнялися від ненаситної Ганнесс. У середині XIX століття американська "королева отруйниць" Лідія Шерман вбивала одного за одним своїх чоловіків, щоб успадкувати їхні статки.

Не бажаючи ділитися здобиччю з ким-небудь інше, вона отруїла і своїх дітей, приправивши миш'яком гарячий шоколад.

Її британська сучасниця Мері Енн Коттон, яка діяла в разюче схожій манері, відправила на той світ кілька своїх чоловіків і дітей. Їхню смерть пояснювали "шлунковим запаленням", поки під час розтину останньої жертви Мері Коттон - її семирічного пасинка - не виявили в шлунку сліди миш'яку.

Активация Windows
Чтобы активировать Windows, перейдите
раздел "Параметры".

Ненні Доусс було засуджено до довічного ув'язнення у в'язниці, де вона і померла від лейкемії 1965 року, написавши перед смертю мемуари для журналу "Лайф".

Вона вбивала не заради любові й не заради справ, їй подобалося вбивати.

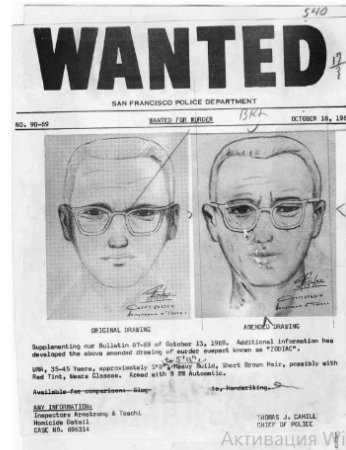
*"Зовні серійний вбивця може виглядати цілком звичайною людиною - хорошим працівником, товариським сусідом, добропорядним громадянином.
Але думки його божевільні, фантазії криваві."*

Героїд Шехтер і Девід Еверіт

ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ СЕРІЙНИХ УБИВЦЬ

Крім очевидних ознак - розумових відхилень, соціопатичних рис особистості, огидних потреб тощо, - серійні вбивці мають багато інших характерних особливостей.

У доповіді, представлений 1984 року спеціальним агентом ФБР Робертом К. Ресслером і кількома його колегами на форумі Міжнародної асоціації юридичних наук, були перелічені такі "основні ознаки" серійних убивць на сексуальному ґрунті:

Активация Windows

Багато їх у дитинстві залишають батьки і їх виховують деспотичні матері.

У їхніх сім'ях часто виникають ситуації, пов'язані зі злочинністю, психічними захворюваннями та алкоголізмом.

Вони ненавидять своїх батьків і матерів.

У дитинстві з ними зазвичай погано поводяться (у психологічному, фізичному та сексуальному відношенні).

АКТУ

ШЛЮБИ

Той факт, що найвідоміші в історії серійні вбивці були чоловіками та батьками, - дивовижний прояв феномена "роздвоєння особистості" цих психопатів, які здатні були вести зовні "нормальне" життя і потай чинили неймовірні гідоти.

До списку маніяків-сімейників входять Альберт Фіш, Джон Вейн Гейсі, Альберт Де Сальво та Андрій Чикатило.

Дружина Де Сальво не намагалася розлучитися зі своїм чоловіком, хоча його невгамовний сексуальний голод (стверджують, що він вимагав від неї займатися коханням по шість разів на день) перетворив її життя на нескінченне випробування.

Інші жінки не вирізнялися такою терпимістю. Доведена до відчаю нескінченними сексуальними домаганнями чоловіка, шістдесятитрирічна дружина Ера Леонарда Нельсона врешті-решт вигнала його з дому.

Три дружини одна за одною пішли від Анджело Буоно; виною тому були його звірачі нахили в сексі (одна з дружин повідала, що Буоно згадував її збоченим способом на очах у дітей).

"Ви мене знаєте - я людина сімейна. Ну дуже сімейна. Дайте мені відрубати голови цілій родині, і частя у мене будуть просто повні штани."

Джефф Пові

Двадцять років терпіла "дивацтва" Альберта Фіша (наприклад, звичка стрибати голяк по дому з "Я Христос!") його перша дружина Анна, але врешті-решт втекла з молодим коханцем.

Після цього Фіш взявся брати в дружини одну за одною зневірених двох дівчат, але кожна залишала його, тільки-но виявивши в дружині пристрась до таких безневинних забав, як бичування і копрофагія.

Рис. 3. Основний зміст випуску (скріншот)

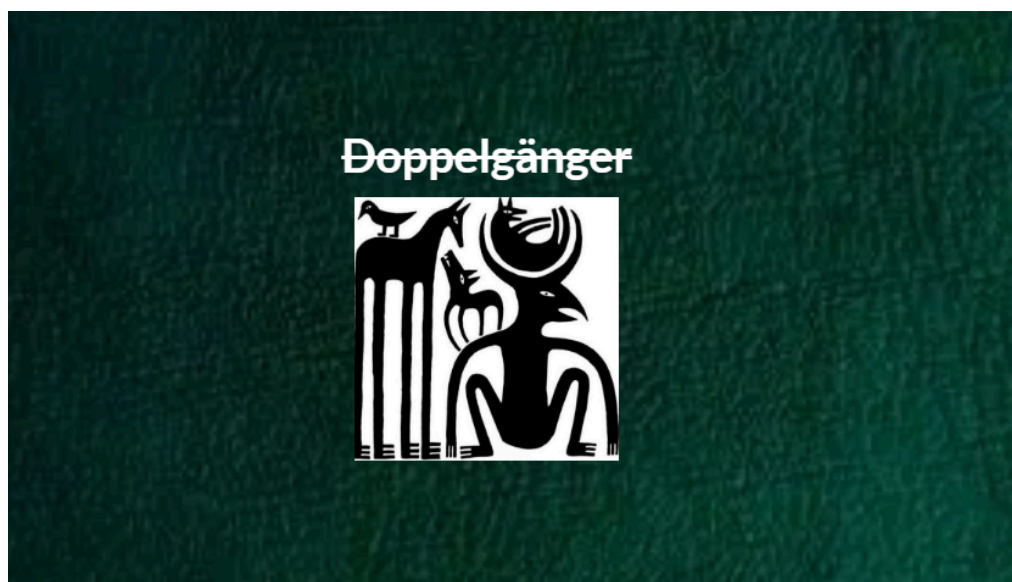
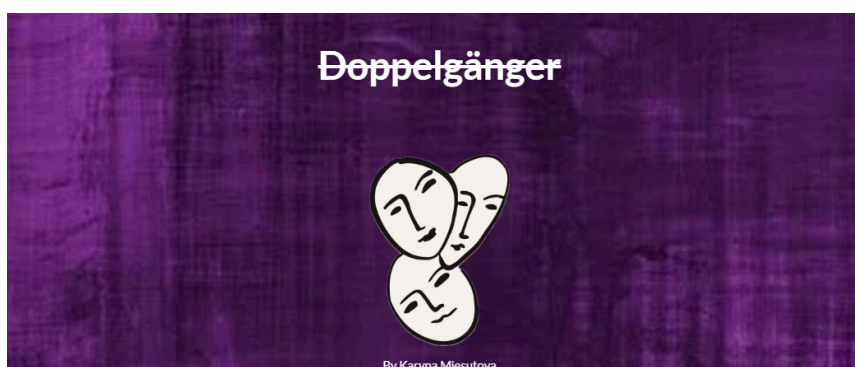

Рис. 4. Остання сторінка випуску (скріншот)

Випуск диджитал-журналу «Doppelgänger №5»

(у PDF-форматі на електронному носієві)

<https://preview.shorthand.com/XkyUcaNe0n2ZE74C>

Диджитал-журнал "Doppelgänger"

"**Д**оппельгангер. У буквальному перекладі - двійник, що йде паралельно. Тобто паралельний головний герой. Цей термін з'явився у німецьких романтників - десь за покоління до Фрейда. Тоді люди теж намагалися зазирнути всередину себе і водночас часто натикалися на вельми неприємні й навіть відразливі речі.

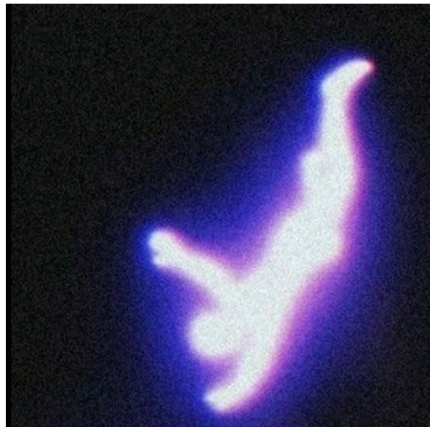
Сенс цієї теорії зводиться до того, що в кожного з нас десь існує двійник, друга половинка, і сенс життя полягає в прагненні знайти цього двійника. Але якщо тобі вдається знайти його - твоє життя виявляється зруйнованим. Це відбувається тому, що всі пороки, з якими ти в собі боровся, накопичуються в душі твого двійника.

При зустрічі дотпельгангер кидає тобі їх прямо в обличчя"

Залишитися в живих. Зловісний близнюк

Гері Трауп

Рис. 1. Обкладинка диджитал-журналу «Doppelgänger» (скріншот)

Дісклеймер

Кримінальні події та загадкові інтриги пронизують наше сучасне життя, залишаючись одним із найцікавіших і найзагадковіших аспектів нашого суспільства.

Журнал, присвячений справжньому криміналу, покликаний розкривати таємниці, розгадувати головоломки і проливати світло на найтемніші куточки людської природи.

Не рекомендується до прочитання вразливим людям або людям з рухомою психікою, оскільки журнал зачіпає чуттєві теми і може оповідати про жорсткі епізоди з історії.

Ласкаво просимо у світ справжнього криміналу, де кожна історія - це розділ у великій книзі загадок й правосуддя.

У цьому випуску журналу:

			
Тріада Хоча однозначно розпізнати в маленькій людині майбутнього серійного вбивцю неможливо, криміналісти виокремлюють три основні симптоми у дітей, на які слід звертати увагу, вважаючи їх тривожними сигналами.	Фантазії Хоча не всі можуть зізнатися в цьому навіть самому собі, кожному людину час від часу відвідують соціально неприйнятні думки - заборонені мрії про секс і насильство.	Військовий час Старе китайське прислів'я говорить: "Зміни надають можливість".	Каналізація Порушення в роботі каналізації сприяли виваленню кількох серійних убивць.

Рис. 2. Дісклеймер та зміст журналу (скріншот)

ТРИАДА

Хоча однозначно розпізнати в маленькій людині майбутнього серійного вбивцю неможливо, криміналісти виокремлюють три основні симптоми в дітей, на які слід звертати увагу, вважаючи їх тривожними сигналами.

Енурез (нічне нетримання сечі).

На нього страждає багато дітей. Однак, якщо енурез не припиняється після дванадцяти років, це може виявитися ознакою глибшої патології.

(Понад 60 відсотків серійних убивць продовжували мочитися в ліжку в підлітковому віці).

Підпалювання.

Діти люблять гратися із сірниками: їм подобаються яскраві язички полум'я. Однак у майбутніх серійних убивць цей інтерес доходить до пароксизму. Їхня пристрасть до вогню - ранній прояв потреби в видовищних і ефектних руйнуваннях.

Фантазії

Хоча не всі можуть зізнатися в цьому навіть самому собі, кожна людина час від часу відвідує соціально неприйнятні думки - заборонені мрії про секс і насильство.

Однак фантазії серійних убивць зовсім не такі, як у нормальної людини. Вони куди більш огидні. Наприклад, середньостатистичний хлопець може уявляти, як він займається коханням із супермоделлю.

А серійний вбивця буде одержимий нав'язливим бажанням прикувати її до стіни й розрізати на шматки мисливським ножом.

Існує й інша, ще більш значна відмінність: на відміну від нормальної людини, яка деколи замислюється над тим, щоб найняти кілера, заданого приборати її шкідливого боса, серійний вбивця аж ніяк не задовольняється думками про табуований вчинок. Він прагне сам здійснити свої фантазії, перетворити кошмарні видіння на реальність.

Майбутні серійні вбивці починають уявляти садистські сцени часом ще в зовсім юному віці, іноді в сім-вісім років. Поки їхні однокласники відаються мріям про кар'єру спортивного чемпіона або супергероя, ці психопати-початківці вже фантазують про вбивства і злочини.

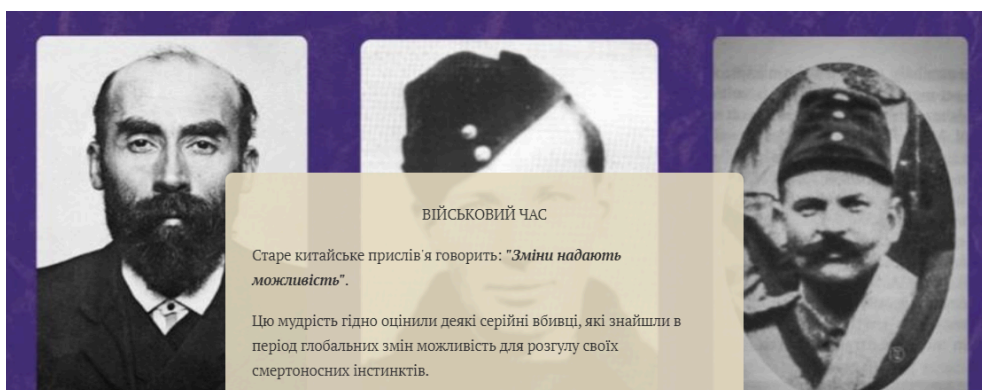
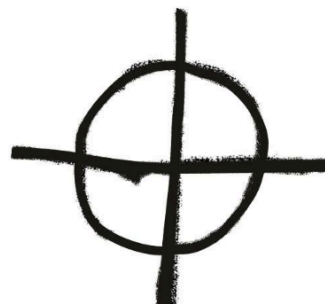

Один серійний убивця під час інтерв'ю після арешту розповідає, що в школі на уроках він часто відповідала на свої фантазії й вчителі робили йому зауваження:

"Про що ж ви мріяли?" - запитали його. Вбивця відповів: "Про те, щоб підірвати до біса всю школу"

Інший серійний убивця згадував, що в дитинстві часто уявляв себе в "газовій камері" в ролі засудженого злочинця, на якого чекала болісна смерть.

Фантазії про повільну хворобливу смерть приносили йому надзвичайну насолоду. На відміну від нормальних людей серійні вбивці так ніколи й не позбуваються своїх дитячих фантазій. Навпаки, вони дедалі глибше й глибше занурюються у світ зловисних, кошмарних видінь.

ВІЙСЬКОВИЙ ЧАС

Старе китайське прислів'я говорить: "Зміни надають можливість".

Цю мудрість гідно оцінили деякі серійні вбивці, які знайшли в період глобальних змін можливість для розгулу своїх смертоносних інстинктів.

"Подивіться на мене зверху вниз - і побачите дурня. Подивись на мене знизу вгору - і побачиш джентльмена. Подивись мені прямо в обличчя - і побачиш себе!"

Чарльз Менсон, США. Фактично, до серійних убивць його віднести не можна - він власноруч нікого не вбив. Був лідером коумни "Сім'я", члени якої здійснювали жорстокі вбивства

КАНАЛІЗАЦІЯ

Порушення в роботі каналізації сприяли виявленню кількох серійних убивць.

У лютому 1983 року у жителів невеликого будинку в північній частині Лондона несподівано забилися унітази.

Сантехнік спустився в підвал і виявив, як і очікувалося, що засмічена каналізаційна труба. Однак повною несподіванкою виявилось те, чим вона була забита: слизька маса м'яса, що розкладається, упереміш із людськими кістками.

Винуватця виявили швидко.

Ним виявився мешканець квартири на верхньому поверсі 37-річний державний службовець Денніс Нільсен, кілька днів тому він убив і розчленував уже п'ятнадцяту жертву, спустивши частини трупа в унітаз.

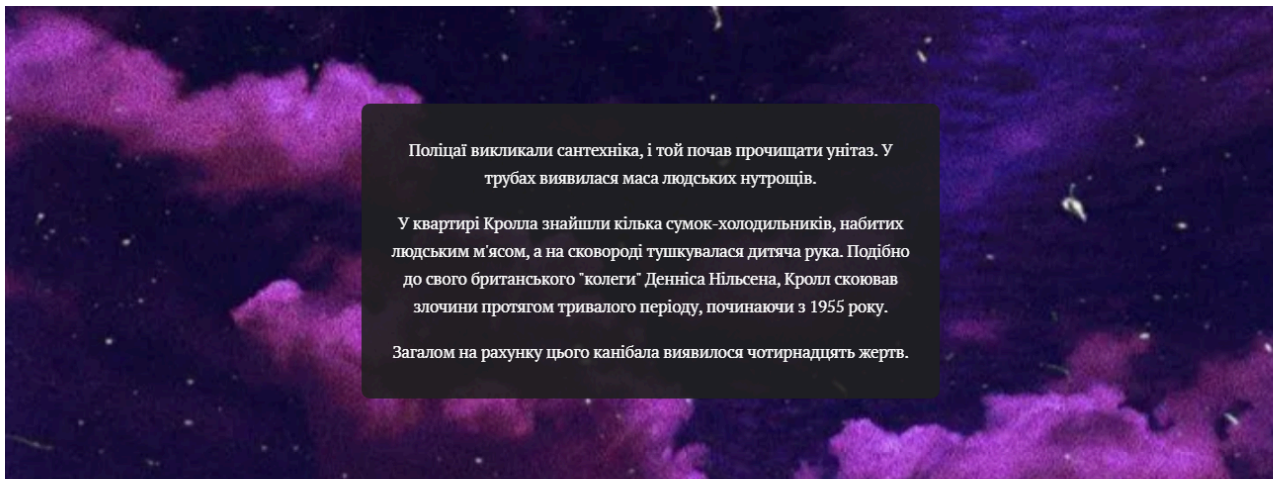
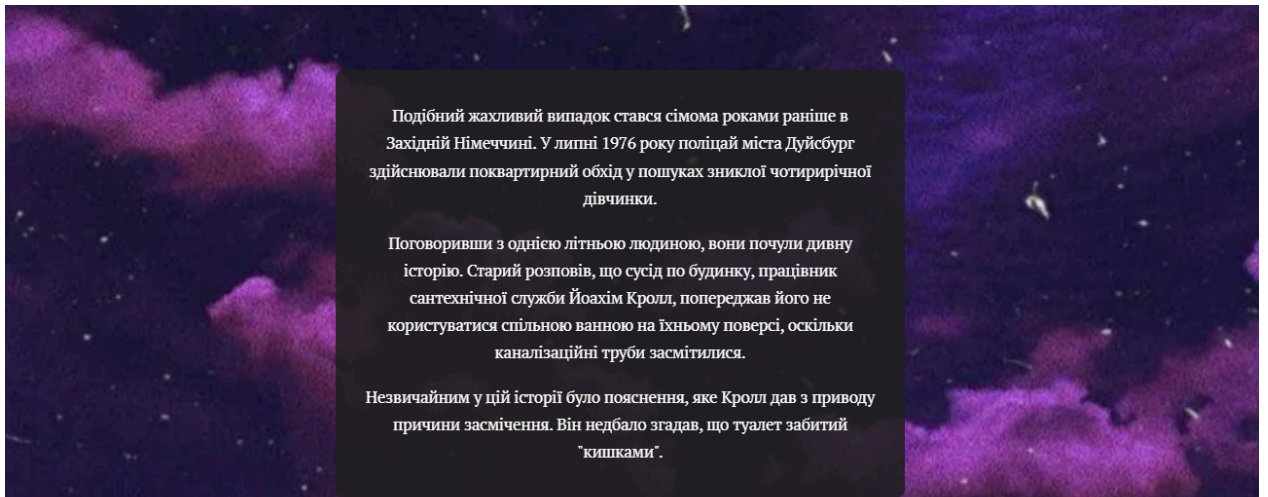

Рис. 3. Основний зміст випуску (скріншот)

Рис. 4. Остання сторінка випуску (скріншот)

Телеграм-канал «Doppelgänger №5»

https://t.me/dppl_nger

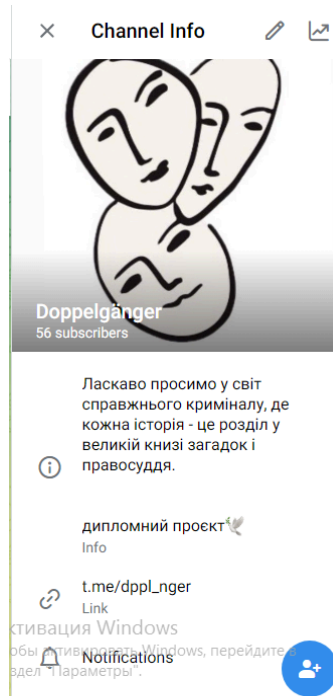

Рис. 1. Головна інформація про канал (скріншот)

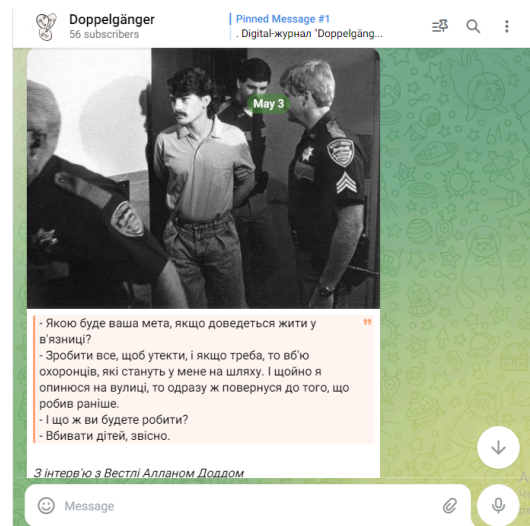
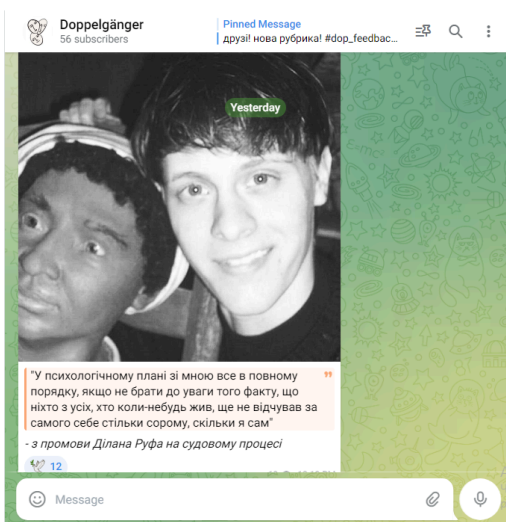

Рис. 2. Приклади публікацій (скріншот)

АНОТАЦІЯ

"Доппельгангер. У буквальному перекладі - двійник, що йде паралельно. Тобто паралельний головний герой. Цей термін з'явився у німецьких романтиків - десь за покоління до Фрейда. Тоді люди теж намагалися зазирнути всередину себе і водночас часто натикалися на вельми неприємні й навіть відразливі речі.

Сенс цієї теорії зводиться до того, що в кожного з нас десь існує двійник, друга половинка, і сенс життя полягає в прагненні знайти цього двійника. Але якщо тобі вдається знайти його - твоє життя виявляється зруйнованим. Це відбувається тому, що всі пороки, з якими ти в собі боровся, накопичуються в душі твого двійника.

При зустрічі доппельгангер кидає тобі їх прямо в обличчя"

Зловісний близнюк

Гэри Трауп

Кримінальні події та загадкові інтриги пронизують наше сучасне життя, залишаючись одним із найцікавіших і найзагадковіших аспектів нашого суспільства.

Журнал, присвячений справжньому криміналу, покликаний розкривати таємниці, розгадувати головоломки й проливати світло на найтемніші куточки людської природи.

Його важливість полягає не тільки в захопливості та захопливому розслідуванні, а й у тому, що він дає нам змогу зрозуміти механізми

злочинності, запобігати їй і забезпечувати справедливість у нашому суспільстві.

Ласкаво просимо у світ справжнього криміналу, де кожна історія - це розділ у великій книзі загадок і правосуддя.

Ключові слова: кросмедіа, диджитал-журнал, справжній кримінал, вбивство, розслідування, серійні вбивці.

ABSTRACT

“Doppelgänger. Literally translated, it means a double that runs in parallel. That is, a parallel protagonist. This term was coined by the German Romantics, a generation before Freud. Back then, people also tried to look inside themselves and at the same time often came across very unpleasant and even repulsive things.

The meaning of this theory is that each of us has a double, a soul mate somewhere, and the meaning of life is to strive to find this double. But if you manage to find it, your life is destroyed. This happens because all the vices you have been fighting in yourself accumulate in the soul of your double.

When you meet, the doppelgänger throws them right in your face.”

The sinister twin

Gary Thrown

Criminal events and mysterious intrigues permeate our modern life, remaining one of the most interesting and mysterious aspects of our society.

A magazine dedicated to true crime is designed to reveal secrets, solve puzzles, and shed light on the darkest corners of human nature.

Its importance lies not only in its fascination and exciting investigations, but also in the fact that it enables us to understand the mechanisms of crime,

prevent it and ensure justice in our society.

Welcome to the world of true crime, where every story is a chapter in the great book of mystery and justice.

Keywords: cross media, digital magazine, true crime, murder, investigation, serial killers.

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають покликання на відповідне джерело _____ Е.К. Месутова